

Vážení návštěvníci,

rádi bychom se tímto prohlášením vyjádřili k reakcím, které jsme ve dnech po zahájení výstavy Ester Krumbachové obdrželi. Uvědomujeme si, že zahrnutí živých tvorů do výstavy je problematické, a doufáme, že tímto vyjádřením pomůžeme k osvětlení celé situace, a rozptýlíme obavy, které by ohledně péče o kočky mohly panovat.

Kočky na výstavě rozhodně nemají a nikdy neměly být výstavním exponátem. Jedná se o opuštěná zvířata z útulku, kterým chceme prostřednictvím výstavního projektu poskytnout možnost rychlejšího umístění do nových rodin. Jsou plně očkované, veterinárně sledovány a do Domu umění přicházejí s připravenými adopčními doklady, takže pokud se mezi návštěvníky objeví zájemci o adopci, budou si kočky moci osvojit, jakmile projdou adopčním procesem. Rozhodně není naším cílem držet zvířata ve výstavním prostoru do konce výstavy, naopak doufáme, že si své nové domovy najdou co nejrychleji.

Kočky mají ve výstavních sálech připravené prostorné zázemí a nejrůznější úkryty, kam mohou pouze ony a návštěvníci se nedostanou, takže s nimi nemusí interagovat. V zázemí mají pelíšky, škrabadla, misky s potravou a vodou, záchody. Další škrabadla jsou umístěna na soklu pro vystavení archiválií z pozůstalosti Ester Krumbachové nebo okolo sloupů, které slouží k projekci filmů. Po expozici jsou rozmístěny otýpky sena a instalace ze suchých, pro kočky netoxických, dřevin, se kterými si mohou hrát.

Kočky a úroveň péče o ně bude dvakrát týdně kontrolovat majitelka útulku, která je zkušenou chovatelkou zvířat. O jejich krmení, čištění pelíšků, zázemí a obstarání dalších potřeb budou dvakrát denně pečovat proškolení dobrovolníci.

Věříme, že při dodržení těchto zásad nedojde k týrání zvířat, a že se kočkám podaří brzo najít nové domovy.

Kočky jako součást výstavy Ester Krumbachová, Dům umění města Brna

Jsme rády, že veřejnost reaguje starostlivě na přítomnost zvířat ve výstavě, že ji zajímají podmínky jejich přítomnosti v galerijní instituci a důvody, proč mají být součástí světa umění. Kočky ve výstavě *Ester Krumbachová* nejsou objekty a neslouží k dotvoření nějaké atmosféry,

ani nejsou zneužity pro zábavný aspekt návštěvníků a návštěvnic. Jejich přítomnost ve výstavě je v první řadě umisťovací, jde nám o to, aby našly nové domovy v předvánočním čase. Chceme propojit síly umění, charity a welfare a pomoci zvířatům v nouzi.

Měli bychom se společně znovu zamyslet nad tím, zda spojení zvířat a umění má být nadále tabu. Jsme přesvědčeny, že neměnná pravidla do umění nepatří a spíše škodí možnostem umění být angažovaným a zahání jej pouze do pozic reprezentativních, komentujících a autonomních. Chceme společně s různými projevy Ester Krumbachové o dobrém životě zvířat a významu mezidruhových svazků komunikovat potřebu stálé péče o to, jak se žije domestikovaným zvířatům u nás, zvláště těm, o které se jejich majitelé přestali starat a nechali je zdivočet. S azylem Tlapky Mochov jsme již na umisťovací výstavě úspěšně spolupracovali, takže si jsme jisté, že chovatelka vybere kočky, které v prostoru galerie nebudou traumatizované, ale naopak si budou užívat nových podnětů.

Ester Krumbachová ve svém bytě poskytovala azyl kočkám z ulice. Kočky se prolínají celou její tvorbou, jsou na stovkách fotografií a kreseb nebo v dojemném dopise adresovaném kočkám. V jednom dokumentu píše o tom, jak při jednotlivých setkáních se zvířaty opakovaně zažívala jedinečné poznání, *„že vůbec nic, ale zhora nic nevím o této planetě, protože jsem zašitá do kabátu kultury a civilizace jako do pytle a že mě s ní v něm hoděj do vody jako svatýho Jana Nepomuckého, až budu umírat, takže se vůbec nedozvím, KDE jsem žila.“* Chtěly jsme proto znovu propojit věci z jejího bytu, její pozůstalost s bytostmi, které magicky prostupovaly jejím životem a které by díky tomuto důvěrnému momentu fyzického setkání se s člověčím společníkem nebo společníci mohly najít bezpečný a láskyplně sdílený život.

Kurátorky Edith Jeřábková a Kateřina Svatoňová